

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 12 maart 2019 met nummer RvVb-A-1819-0723
in de zaak met rolnummer 1617-RvVb-0301-SA

Verzoekende partijen 1. de gcv **BROUCKAERT STEVEN**
 2. de heer **Steven BROUCKAERT**
 3. de heer **Tom PIETERS**

vertegenwoordigd door advocaten Gregory VERMAERCKE en
Frederick HALLEIN, met woonplaatskeuze op het kantoor te 8200
Brugge, Dirk Martensstraat 23

Verwerende partij de **deputatie** van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN

Tussenkommende partij de heer **Johan DESMET**

vertegenwoordigd door advocaat Katia BOUVE, met
woonplaatskeuze op het kantoor te 8420 De Haan, Mezenlaan 9

I. **BESTREDEN BESLISSING**

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 23 december 2016 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 27 oktober 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Izegem van 20 juni 2016 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het uitbreiden van een bestaand serrebedrijf op de percelen gelegen te 8870 Izegem, Veldstraat 1, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie A, nummers 0882, 0883, 0884, 0885, 0886, 0889 en 0890B.

II. **VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING**

De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 6 maart 2017 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkommende partij met een beschikking van 21 maart 2017 toe in de debatten.

Met het arrest van 25 april 2017 met nummer RvVb/S/1617/0807 wordt de afstand van de vordering tot schorsing vastgesteld.

De verzoekende partijen dienen een verzoek tot voortzetting in.

De verwerende partij dient een antwoordnota in. Het administratief dossier heeft zij in kort geding neergelegd. De tussenkomende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen geen wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 27 november 2018.

Advocaat Frederick HALLEIN, die voor de verzoekende partijen verschijnt, en advocaat Sander KAÏRET, die *loco* advocaat Katia BOUVE voor de tussenkomende partij verschijnt, zijn gehoord. De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De tussenkomende partij baat aan de Veldstraat 1/1 in Izegem een glastuinbouwbedrijf uit. Zij beschikt daarvoor over meerdere stedenbouwkundige vergunningen en milieuvergunningen. De inrichting ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Roeselare-Tielt', vastgesteld met een koninklijk besluit van 17 december 1979, in agrarisch gebied.

De oprichting van de initiële serre gaat terug tot de stedenbouwkundige vergunning die het college van burgemeester en schepenen van de stad Izegem op 16 januari 2003 aan de tussenkomende partij afgegeven heeft. Op 29 september 2011 verleent de verwerende partij in administratief beroep een vergunning voor een uitbreiding van de serre.

2.

Op 4 februari 2014 dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Izegem een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor een tweede uitbreiding van de serre met 28.260 m².

Op 16 oktober 2014 beslist de verwerende partij om het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van 3 juni 2014 gedeeltelijk in te willigen en een vergunning voor een uitbreiding van de serre met 8.880 m² te verlenen.

De verzoekende partijen en de stad Izegem dienen op 3 december 2014 bij de Raad een beroep tot schorsing van de tenuitvoerlegging en van de vernietiging van de vergunningsbeslissing van 16 oktober 2014 van de verwerende partij in.

Met het arrest van 28 april 2015 met nummer S/2015/0050 wordt de vordering tot schorsing van de vergunningsbeslissing van 16 oktober 2014 verworpen.

3.

De tussenkomende partij dient op 10 maart 2016 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Izegem een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor een derde

uitbreiding van het serrebedrijf. De oppervlakte van de aangevraagde uitbreiding bedraagt 17.893 m².

Tijdens het openbaar onderzoek, dat van 1 april 2016 tot en met 30 april 2016 gehouden wordt, dienen de verzoekende partijen een bezwaarschrift in.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Izegem verleent op 20 juni 2016 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij.

Tegen die beslissing tekenen onder meer de verzoekende partijen op 25 juli 2016 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 20 september 2016 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren aan de tussenkomende partij.

Na de hoorzitting van 4 oktober 2016 beslist de verwerende partij op 27 oktober 2016 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning volgens aangepaste plannen te verlenen.

Dat is de bestreden beslissing.

4.

Met het arrest van 30 mei 2017 met nummer RvVb/A/1617/0912 wordt de vergunningsbeslissing van 16 oktober 2014 van de verwerende partij vernietigd.

Na een andersluidend verslag van 31 augustus 2017 van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in de hernomen administratieve beroepsprocedure neemt de verwerende partij op 5 oktober 2017 een herstelbeslissing waarbij zij opnieuw een stedenbouwkundige vergunning verleent voor de tweede uitbreiding met een oppervlakte van 8.880 m².

De verzoekende partijen dienen op 23 november 2017 bij de Raad een beroep in tot vernietiging van de vergunningsbeslissing van 5 oktober 2017. Dat beroep is onder rolnummer 1718-RvVb-0201-A gekend.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig ingediend is. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging - TIJDIGHEID

Standpunt van de partijen

1.

Om van de tijdigheid van het verzoekschrift te overtuigen, stellen de verzoekende partijen dat de bestreden beslissing vanaf 8 november 2016 op het terrein aangeplakt werd. Zij voegen als bewijs een attest van aanplakking bij, opgemaakt op 18 november 2016. Daaruit besluiten de verzoekende partijen dat de beroepstermijn van 45 dagen op 9 november 2016 ingegaan is, zodat het beroep tijdig ingesteld is.

2.

De verwerende partij werpt op dat de vordering laattijdig ingesteld en dus onontvankelijk is.

De exceptie luidt:

“ ...

Door te wijzen dat de aanplakking heeft plaatsgevonden vanaf 8 november 2016, gaat het verzoekschrift wellicht van uit dat de beroepstermijn vanaf de dag na de startdatum begint te lopen. (p.19 - verzoekschrift)

Dit uitgangspunt is fout.

In casu heeft verzoekende partij beroep aangetekend bij de deputatie. Overeenkomstig artikel 4.7.23 §3 VCRO wordt een afschrift van de uitdrukkelijke beslissing binnen een ordetermijn van 10 dagen en per beveiligde zending bezorgd aan de indiener van het beroep en aan de vergunningsaanvrager.

Overeenkomstig artikel 4.8.11 VCRO gaat de termijn van 45 dagen om beroep in te stellen in vanaf de dag na de betekening, wanneer een dergelijke betekening vereist is.

Aangezien zoals hoger aangehaald verzoekende partij beroepsindiener was bij de deputatie, was de betekening van de beslissing dus zeker vereist.

In casu werd de beslissing per aantekend schrijven van vrijdag 4 november 2016 verstuurd aan de verzoekende partij en diens raadsman. (zie stukken 15 en 20 met poststempel 04/11/2016)

Overeenkomstig de door uw Raad gehanteerde stelregel, wordt de betekening met een aangetekende brief, behalve in geval van bewijs van het tegendeel door de geadresseerde, geacht plaats te vinden op de eerstvolgende werkdag, namelijk maandag 7 november.

Onder betekening moet worden begrepen: het tijdstip van aanbidding van de aangetekende verzending door de postdiensten, en niet de feitelijke kennisneming van de aangetekende zending op een later tijdstip.

Hieruit volgt dat de beroepstermijn bij uw Raad ingaat op dinsdag 8 november om dan te eindigen op 22 december 2017. Het verzoekschrift is gedateerd op 23 december 2017 en uit het feitenrelaas van het schorsingsarrest blijkt dat het verzoekschrift is ingediend met een aangetekende brief van 23 december 2016.

Hieruit moet worden besloten dat het verzoekschrift laattijdig werd ingesteld. Het verzoekschrift moet dan ook onontvankelijk worden verklaard.

...”

3.

Ook de tussenkomende partij werpt een exceptie van niet-ontvankelijkheid wegens laattijdigheid op:

“ ...

Het is duidelijk dat de verzoekende partij voorbijgaat aan artikel 4.8.11, paragraaf 2 VCRO en artikel 4.7.23, paragraaf 3 VCRO

Zoals hierna zal blijken, is het ingestelde beroep dan ook manifest onontvankelijk wegens laattijdigheid.

Belanghebbende partij stelt vast dat het verzoekschrift van verzoekende partijen gedateerd is op 23 december 2016. Evenwel verliep de termijn voor het instellen van beroep door verzoekende partijen op 22 december 2016.

*Belanghebbende partij verwijst ten deze naar artikel 4.7.23, §3 VCRO, naar luid waarvan:
(...)*

Verzoekende partijen waren ten deze de beroepers tijdens de procedure bij verwerende partij.

Artikel 4.8.11, § 2 VCRO bepaalt dat de beroepen worden ingesteld binnen een vervaltermijn van 45 dagen die ingaat als volgt:

(...)

Uit artikel 4.7.23, §3 VCRO volgt dat ten aanzien van verzoekende partijen, in hun hoedanigheid van beroepers in de procedure bij verwerende partij, de bestreden beslissing hen diende betekend te worden.

Hieruit volgt noodzakelijk dat de stelling van verzoekende partijen omtrent het feit dat de beroepstermijn van 45 dagen voor hen zou beginnen lopen zijn vanaf de dag na de startdatum van de aanplakking van de bestreden beslissing op een zichtbare plaats op de bouwsite faalt naar Recht.

Belanghebbende partij heeft navraag gedaan bij de diensten van DE POST omtrent de aangetekende verzending van betekeningsbrief aan hemzelf. Uit het stuk dat belanghebbende partij mocht bekomen van de DE POST, zijnde de E-tracker, blijkt dat de betekeningsbrief aan hem is verzonden op datum van 4 november 2016 en door hem werd ontvangen op 7 november 2016 (zie stuk 1). Belanghebbende partij heeft ook navraag gedaan bij de diensten van verwerende partij. Uit de stukken die verwerende partij voorlegt, blijkt dat de aangetekende verzending van de betekeningsbrief tegelijkertijd aan belanghebbende partij en verzoekende partijen is gebeurd op 4 november 2016 (zie stukken 2 en 3).

Uit verdere navraag bij de post omtrent de aanbieding van de aangetekende zending verstuurd door verwerende partij op 4 november 2016 blijkt dat:

- De aangetekende zending aan het advocatenkantoor Marlex werd aangeboden op 07/11/2016 om 8.30u.*
- De aangetekende zending aan GCV Brouckaert Steven werd aangeboden en ontvangen te roeselare om 10.05u.*
- De aangetekende zending gericht aan Steven Brouckaert en de heer Tom Pieters werd aangeboden op 07/11/2016 om 11.03u te Izegem met het nalaten van bericht.
(Stuk 3)*

Uit dit alles volgt dat de beroepstermijn liep van 8 november 2016 tot 22 december 2016. Uit navraag blijkt dat het verzoekschrift bij B post is aangeboden op 23 december 2016 om 18.37u. (trouwens het beroepsschrift is gedateerd op 23 december 2016). Het verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring in huidige zaak werd door verzoekende partij ingediend op 23 december 2016, hetgeen laattijdig is waardoor het ingestelde schorsings- en vernietigingsberoep manifest onontvankelijk is.

Het standpunt van de belanghebbende partij vindt ook steun in het Procedurebesluit van 16 mei 2014, welke van toepassing is op onderhavige procedure, en waar artikel 6 het volgende stipuleert:

(...)

Ten deze is de werkdag na datum van verzending van de bestreden beslissing 7 november 2016, gelet op het tussenliggende weekend. Verzoekende partijen tonen niet aan dat zij op een latere werkdag de bestreden beslissing aangeboden kregen (...); alleszins worden zij hierin op fatale wijze tegengesproken door de E-tracker van de diensten van DE POST (zie stuk 1). De E-tracker wordt door de Rechtspraak van Uw Raad als volwaardig bewijsmiddel aanvaard teneinde de datum van betekening te achterhalen (...).

Er dient vastgesteld te worden dat verzoekende partijen in hun verzoekschrift geen enkel reden van overmacht of onoverwinnelijke dwaling inroepen dan wel aantonen dewelke hen zou vrijstellen of ontheffen van de gevolgen van de beroepstermijn van 45 dagen als zijnde een vervaltermijn (RvVb 15 maart 2013, met nr. A/4.8.14/2013/0018, inzake POTOMS / Deputatie ANTWERPEN).

Het vernietigingsberoep is manifest onontvankelijk.

...

Beoordeling door de Raad

1.

Uit artikel 4.8.11, §2, 1° VCRO, in zijn toepasselijke versie, volgt dat beroepen tot vernietiging van vergunningsbeslissingen ingesteld worden binnen een vervaltermijn van vijfenveertig dagen, die ingaat ofwel de dag na de betekening, wanneer een betekening vereist is, ofwel de dag na de startdatum van de aanplakking, in alle andere gevallen.

Artikel 4.8.11, §2, 1° VCRO wijkt niet af van het algemene rechtsbeginsel dat de strengheid van de wet in geval van overmacht of van onoverwinnelijke dwaling gemilderd kan worden.

Artikel 6 van het Procedurebesluit bepaalt dat een betekening met een aangetekende brief geacht wordt plaats te vinden op de werkdag die valt na de datum van de poststempel van de aangetekende brief, behalve in geval van bewijs van het tegendeel door de geadresseerde. De datum van aanbidding door de postdiensten geldt.

Luidens artikel 5 van het Procedurebesluit wordt de dag van de akte of de gebeurtenis die de termijn doet ingaan, niet in de termijn begrepen, en wordt de vervaldag wel in de termijn begrepen.

Artikel 4.7.23, §3 VCRO, in zijn toepasselijke versie, bepaalt dat een afschrift van de uitdrukkelijke beslissing van de deputatie of een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing binnen een ordetermijn van tien dagen gelijktijdig en per beveiligde zending aan de indiener van het beroep en aan de vergunningsaanvrager bezorgd wordt. Die bepaling vereist de betekening van de beslissing van de deputatie aan de indiener van het administratief beroep.

2.

De verzoekende partijen zijn indieners van het administratief beroep dat tot de bestreden beslissing geleid heeft. Voor hen was de door artikel 4.7.23, §3 VCRO verplicht gestelde betekening van de bestreden beslissing bepalend voor de aanvang van de rechterlijke beroepstermijn.

Waar de verzoekende partijen stellen dat voor hen de beroepstermijn de dag na die van de startdatum van de aanplakking, dat wil zeggen op 9 november 2016, een aanvang genomen heeft, faalt hun opvatting naar recht.

Uit het administratief dossier (stuk nummer 20) blijkt dat de bestreden beslissing met een aangetekende brief van 4 november 2016 aan de verzoekende partijen en hun advocaat betekend werd. In overeenstemming met artikel 6 van het Procedurebesluit moet de aanbieding, behoudens bewijs van het tegendeel, op 7 november 2016 geacht te hebben plaatsgevonden. De verzoekende partijen bewijzen het tegendeel niet. De tussenkomen partij toont integendeel aan (stuk nummer 3 van de inventaris van overtuigingsstukken) dat de aangetekende zending op 7 november 2016 aan de verzoekende partijen en hun advocaat aangeboden werd.

Daaruit volgt dat de beroepstermijn op 8 november 2016 een aanvang genomen heeft en dat 22 december 2016 de laatste dag was om beroep in te stellen.

Het verzoekschrift is met een aangetekende brief van 23 december 2016 en dus na het verstrijken van de vervaltermijn ingediend.

De verzoekende partijen hebben geen wederantwoordnota ingediend om redenen van overmacht of onoverwinnelijke dwaling te doen gelden.

3.

De exceptie is gegrond.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van Johan DESMET is ontvankelijk.
2. Het beroep wordt verworpen.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 825 euro, ten laste van de verzoekende partijen.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 12 maart 2019 door de negende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de negende kamer,

Yannick DEGREEF

Geert DE WOLF